

nea aceste legi sacre, le-amă repetitū și le-amă in-
tiparitū adincū în inima mea cu neperitórele litere
alle sacrului amorū și a respectului către patria
mea. — Apoi, examinându'mi mai ântêiū inima,
amă găsitū într'ênsa destulū patriotismū, destulă
bărbăție și răbdare spre a remânea neschimbatū în
dorința mea. Dreptū care acésta și jurū înaintea a
Totū-putintelui Dumneđeū și pe sântulū Evange-
liū, care ne învață tóte celle bune și veritatea eter-
nă, în presința preotului și a superiorului meū (cu-
tare), că voiū servi patriei melle cu tótă drago-
stea, credința și cu ori-ce pericolū alū vieții melle,
pe care o consacru tótă pentru liberarea, apărarea
și binele patriei melle. Mă voiū supune fōră nici
uă împotrivire séu cercetare ordinilorū comandan-
țilorū și superiorilorū mei; voiū infrunta veri-ce
pericolū și trude, veri-ce neajunsuri și osteneli cu
răbdare și fōră nici uă tânguire. Iér abătându-mé
întru ceva contra legilorū, a superiorilorū și a da-
toriei melle, să fiū condamnatū și pedepsitū con-
formū legilorū.”

(Estrasū din condica națională).

Semnatū : *„Alexandru Ipsilante.”*

Tudor ierăși din partea sa, voindū a înfrâna
multa aplecare a ómenilorū séi la desertare și a
mai încuragia pe ostașii ce-’i mai rămăseseră, cum
și a mai recruta câți ómeni va mai putea găsi elū
în București, cređu de cuviință a chiâma în diua